

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12. kolovoza 2007.

Poziv na solidarnost sa rtvama poplava u jugoistočnoj Aziji

Draga braćo i sestre, liturgija današnje, devetnaeste, nedjelje kroz godinu pripravlja nas na neki način za svetkovinu Uznesenja Blaene Djevice Marije u nebo, što ćemo je proslaviti 15. kolovoza. Ona je doista sva usmjerena prema budućnosti, prema nebu, kamo je Blaena Djevica prije nas stigla, ušavši u rajsku radost. Posebice evanđeoski odlomak koji nastavlja poruku od protekle nedjelje poziva kršćane da uzmu odmak od materijalnih dobara koja su najvećim dijelom samo prividna, te da vjerno vrše svoje obveze uz stalnu tenju prema onom što je gore. Vjernik mora biti budan i bdjeti kako bi bio spreman prihvatiti Isusa kada dođe u svojoj slavi. Uz pomoć primjera uzetih iz svakodnevnoga ivota, Gospodin poučava svoje učenike da ive s takvim nutarnjim raspoloženjem, poput onih slugu iz prispodobe koji iščekuju gospodarev povratak. "Blago onim slugama - kae Isus - koje gospodar, kada dođe, nađe budne" (Lk 12,37). Moramo dakle bdjeti, moleći i čineći dobro.

Istina je da smo na zemlji svi u prolazu, kao što nas to ispravno podsjeća drugo čitanje današnjega bogosluja uzeto iz Poslanice Hebrejima. Ovdje nam je predstavljen Abraham u liku litalice, poput nomada koji ivi u šatoru i prebiva u tuđem kraju. Vodi ga, međutim, vjera. "Vjerom pozvan - piše sveti pisac - Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide" (Heb 11,8). Njegov stvarni cilj bio je "onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog" (11,10). Grad na koji se ovdje misli nije od ovoga svijeta, nego je to raj. To je dobro znala prva kršćanska zajednica čiji su se članovi smatrali "strancima" u ovome svijetu, a svoje je prve jezgre u gradovima nazivala "paroecia" (hrv. upa), što dolazi od grčke riječi paroikoi koja označava kolonije stranaca (usp. 1Pt 2,11). Na taj su način prvi kršćani izricali najvaniju značajku Crkve, a to je da je riječ o čenji prema nebu. Današnje bogosluje riječi poziva nas da mislim "na ivot budućega svijeta", kao što to ponavljamo svaki puta kada izgovaramo Vjerovanje, te to postaje i naša ispovijest vjere. To je poziv da svoj ivot provedemo mudro i promišljeno, da

imamo na umu svoju sudbinu, to jest ono što nazivamo posljednjim stvarima: smrt, posljednji sud, vječnost, pakao i raj.

Neka nam Djevica Marija, koja s neba bdije nad nama, pomogne da ne zaboravimo da smo ovdje na zemlji samo u prolazu i neka nas pouči da se pripravimo za susret s Isusom koji "sjedi zdesna Bogu Ocu Svemogućemu", odakle "će doći suditi ive i mrtve."

Nakon molitve "Anđeo Gospodnji":

Posljednjih su dana velike poplave poharale više područja jugoistočne Azije, prouzročivši brojne rtve, a milijuni su ostali bez krova nad glavom. Dok izričem svoje najdublje suosjećanje s bolju pogođenoga stanovništva, potičem crkvene zajednice da mole za rtve i potpomognu akcije solidarnosti koje nastoje olakšati patnje tolikih osoba u teškim kušnjama. Neka ovoj našoj braći i sestrama ne uzmanjka brze i velikodušne pomoći međunarodne zajednice.